

Tåby socken fick detta år 14 nya medlemmar, då 7 pojkar och 7 flickor föddes.

3 äktenskap ingicks detta år och 13 dödsfall inträffade.

Av de döda var 7 minderåriga och en äldsta döda var änkan Ella Nilsdotter 84 år gammal.

Indelningsverkets folk var utomlands detta år.

Till ryttaretorpet på Ljunga ägor kom bud, att ryttaren Johan Ljung avlidit under fälttåget i Pommern.

I hans ställe satte rusthållet Finnved Redobogen, som sändes till Pommern med första transport.

Även detta år hölls bara **en sockenstämma**, den 30 november.

De vanliga formella ärendena om kyrkokassa och fattigkassa genomgicks och befanns ordentligt förda.

Beträffande kyrkokassan befanns, att den nu avflyttade adjunkten Hans Berg hade en skuld till kyrkan på 60 daler silvermynt. Men då det skulle innebära stort besvär och kostnader med lagsökning, enades församlingen att eftergiva skulden.

Det resonerades om nödiga reparationer på kyrkan, som nu började bli mer och mer förfallen.

Man enades om reparartion av stora kyrkodörren, men i övrigt endast göra smärre underhållsarbeten.

Beträffande reparation och underhåll på prästgårdsbyggnaden, hade kyrkoherden inga särskilda önskemål.

Men man beslöt, att i fortsättningen utsätta en bot på 1 daler 16 öre silvermynt, för det hemman, som vid gemensam kallelse om dagsverken sände odugligt folk eller uteblev.

Men dock skulle ingen slippa undan med endast boten, utan skulle vara skyldig att vid nästa gång göra dubbla dagsverken.

Skällingstadsborna klagade över bristande stolrum för kvinnorna i kyrkan. Bestämde att de i viss mån fick begagna Brestads stolrum på kvinnosidan.

Kronolänsman Wiman var också närvarande för att befordra verkställigheten av ett Göta hovrätts beslut.

Hustrun Maria Hansdotter i Brunneby ålades att göra offentlig avbön för de ogrundade tillvitelser hon tillagt kyrkoherde Follén.

Vilket nu verkställdes.

Med anledning därav frågade kyrkoherden sockenstämmodeltagarna om de under de 17 år han tjänstgjort, varit av drycker överlastad i sitt ämbetesutövande eller på något sätt uppträtt oskickligt.

Församlingsborna svarade, att han enbart varit förnöjelig och glad, men aldrig orolig eller föregelig.

Särskilt var antecknat i sockenstämmoprotokollet, att avslutningen skedde i " ömsesidig vänlighet."

Varav kan tydas, att en viss försoning skett i tidigare stridigheter.

Vid **häradsrätten** i mars, med fortsättning vid juninget, framförde livdrabant Lars von Roland på Stensvad och kyrkoherden Bengt Follén anklagelser mot varandra.

von Roland anklagade Follén för dryckenskap vid ett bröllop i Fristad. Follén för att von Roland lagt sig i utdelningen av spannmål, som staten beviljat till de nödlidande och att von Roland inte gick i Tåby kyrka m.m. von Roland påstod att kyrkoherden brutit upp en grind, som von Roland tillstängt och så vidare.

Åtalen tydde på tvistigheter mellan parterna och sannolikt över de båda ståndens, adelns och prästerskapets rättigheter och skyldigheter mot varandra. von Roland var ju icke adlig född, utan fått sitt adelsskap på grund av duglighet i fält.

Många vittnen hördes och många handlingar uppvisades, men till slut enades häradsrätten att nedlägga målet och ej avkunna någon dom.

I ett annat mål åtalade länsman Wiman, å ämbetets vägnar, båtsmannen Nils Skärlina och hans hustru Maria Månsdotter, för det Maria Månsdotter, under Nils Skärlinas bortkommendering till Karlskrona, haft oanständigt umgänge med reservbåtsmannen Anders Glasmästare.

Även Anders Glasmästare var instämd.

Vittnen var instämda och av rannsakingen framgick, att så varit fallet.

Reservbåtsman Anders Glasmästare dömdes till 47 daler silvermynts böter och Maria Månsdotter, som var gift, att böta 87 daler silvermynt för olagligt umgänge och om de inte hade pengar att betala med, skulle hustru Maris avstraffas med 20 par ris och Anders Glasmästare med 14 par spö, 3 slag av varje paret.

Därjämte skulle de betala till Tåby kyrka, Anders 4 daler silvermynt och Maria 2 daler silvermynt samt dessutom undergå hemlig skrift i Tåby kyrkas sakristia.

Och då Nils Skärlina inte ville fortsätta äktenskapet med Maria Månsdotter förklarade häradsrätten äktenskapet upplöst och att hon skulle förlora sin utlovade morgongåva.

(Året därpå gifte Nils Skärlina sig med båtsmansänkan Anna Bengtsdotter och Anders Glasmästare blev båtsman för rote nr, 120 i Å socken och gifter sig där, medan Maria Månsdotter blev fattighjon.)

Bonden Per Persson i Ljunga och smeden Hans Petersson på Almstads ägor, åtalades av kronolänsman för olovligt brännvisbrännande.

Båda tillstod brottet och dömdes vardera, att böta 10 daler silvermynt och brännvispannan jämte övriga persedlar konsifierades.

Yvistigheterna mellan kyrkoherde Follén och livdrabant Lars von Roland fortsatte vid hösttinget.

Nu var det främst, att von Roland ingripit vid utdelningen av understödsäden, som kyrkoherden anmärkte på.

von Roland ansåg, att hanstorpene inte fått lika med socknens andra nödlidande och handgripligen ingripit vid utdelningen.

Häradsrätten ansåg sig intet nu heller, kunna döma i deras tvistigheter, utan hänsköt deras tvistigheter till domkapitlet och landshövdingen.